

161
 100.
 ut laudabilis, & sit probis uberrima, si desideret
 ab humanitate laudari. Actio nosse si de bonis suis
 fuerit elata, sordescit, protestantibus diuinis eloquiis,
 qui uos laudant, seducunt uos, & subuertunt semitas
 pedum uestrorum, splendorem pontificis, res non lin-
 qua testatur, plus ducit claritas huius officii ueri-
 tatis iudicio, quam loquelae. Ecce cernitis quam
 raris sit causis subiecta, & quantis discrimibus socia-
 ta praepositi, munia mea plus poteritis fulcire
 gemitibus quam clamore. Nemo quod curibus leno-
 cinatur creditur scimium, sermo noster nisi animae
 medicus abiectus est. Illum praefere te, quis spiritali
 felices mentibus purgat. Interna tunc pretiosum
 pastoris diadema est, quando succioni eius grex eccle-
 siasticus, dum ad probitatem greditur, non repugnat.
 Ille sine furo monitorem & feruato ore diligit, qui
 eius. In scitata seoratur, additur quod impertita
 nostrae iustitiae sustinet de ipsa nouitate formidine,
 qui nuper de quibus custodia praeparata, ad sues-
 cimus de uerborum fieri necessitate suspecta;
 & uix fuit prope fida quietio suscipit officium cunc-
 ta metuentis. scimus quantum erit humilior fec-
 mulantibus, qui ad religiosum uocatur imperium.
 Necesse est ut diuinae extremas conditionis personis
 obtemperet, cui in mentis sic iubere, ait enim doctor
 gentium, omnibus factus sum, ut omnes ad-
 quirem. modo diuinitatis operatio ad sit muneri
 suo, & quem dignum apice tanto non inuenit efficiat.

· PRAECATIO · MIS SARGM.

Q uignum & iustum est, uere dignum est, ut inter-
 cordia dignitatis tibi principiorum dno sup-
 plicemus, qui mundi ipsius in nouam lucem prode-
 untis in fuentem, quanto bonorum tuorum secreta
 orditus es, tanta potentiae uirtute solidasti, stabat
 hinc mixtione sui tenentur orbis inchoatio, & pene